

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ARAD

Secția contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr.

SENTINȚA CIVILĂ NR.

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X SRL, împotriva Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal se prezintă consilier juridic....., cu delegație de reprezentare a părților DGFP Arad și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Arad, lipsă fiind reprezentantul reclamantei..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cererea este legal timbrată cu .. lei taxă judiciară de timbru și timbru judiciar delei.

S-a făcut referatul cauzei după care nefiind alte cereri sau probe de administrat, instanța apreciază cauza în stare de soluționare și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul părților pune concluzii de respingere a acțiunii, pentru motivele arătate în întâmpinare.

TRIBUNALUL

Constantă că prin cererea înregistrată la această instanță la data de reclamanta SC X SRL a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal părțile Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Arad pentru anularea Deciziei de Impunere nr./.... 2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad pentru anularea punctului 2 al dispozitivului Deciziei nr./2008 - de soluționare a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. .../2008 și obligarea părților la rambursarea taxei pe valoare adăugată în cuantum delei, solicitată conform decontului cu sumă negativă de

taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare nr./2006 și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în urma depunerii Decontului cu sumă negativă de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare nr./ 2006, societatea a fost verificată de către pârâta AFPCM Arad și în urma constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.2008, a fost emisă Decizia de impunere nr.2008 prin care s-a stabilit în sarcina ei obligații suplimentare de plată în sumă totală delei, reprezentând lei taxa pe valoare adăugată suplimentară șimajorări de întârziere aferente acestei sume.

Contestația sa împotriva acestei decizii a fost respinsă de către pârâta DGFP a jud. Arad prin Decizia nr.2008.

Cele două decizii sunt netemeinice și nelegale, pentru că societatea a dedus în mod corect taxa pe valoare adăugată în sumă totală delei aferentă ratelor de capital pentru contractele de leasing nr.2003 pentruși nr.pentru capul tractorși semiremorca nr....., asigurările aferente autoturismelor în sistem leasing și reviziile motostivuiturului astfel încât, societatea verificată nu datorează suma delei reprezentând TVA colectată suplimentar, sumă aferentă ratelor de capital pentru contractele de leasing cuprinse în Anexa nr. 14 la Raportul de inspecție fiscală.

Organele de control au omis existența Contractului de comodat încheiat între societate și SC A F SRL la data de2007, având ca obiect folosința gratuită a bunurilor mobile și imobile, echipamentelor tehnologice, mijloacelor de transport, mobilierului și biroticii; contract care a revocat expres părți din contractul de comodat încheiat între aceleași părți cu o zi înainte, la data de 01.01.2007. Potrivit capitolului 3 pct. 3.2 lit. B din contractul modificat obligația de a suporta toate cheltuielile necesare folosinței bunurilor respective, inclusiv pentru plata ratelor de leasing, primele de asigurare, revizii și orice alte cheltuieli necesare funcționării acestora îi revenea reclamantei în calitate de comodant

Potrivit acestei dispoziții contractuale, reclamanta arată că ea a dedus corect TVA aferentă acestor cheltuieli în sumă delei și în consecință, nelegal organele de control fiscal au stabilit în sarcina ei obligația de plată a sumei delei reprezentând TVA colectată suplimentar de către societate și majorările de întârziere în sumă de lei, luând în considerare numai primul contract și nesocotindu-1 pe al doilea.

În ce privește Contractul de închiriere nr.2006, încheiat între aceleași părți, având ca obiect închirierea tuturor mijloacelor fixe, a utilajelor și mijloacelor de transport de care dispunea reclamanta, și acesta a fost ignorat de

către organele de control, care au interpretat subiectiv actele în baza cărora s-a efectuat deducerea TVA, respectiv Factura.....2006, în valoare totală de.. lei din care TVA,lei, calculand astfel și reținând în sarcina societății obligații suplimentare de plată și majorări de întârziere.

Potrivit acestui contract, părțile au convenit ca plata chiriei în sumă delei să se facă trimestrial, dar organele de control fiscal au calculat majorările de întârziere lunar și nu trimestrial

Tot nelegal, organele de control au considerat că societate nu are drept de deducere și au stabilit obligații suplimentare și majorări de întârziere pentru cheltuielile de protocol și produsele consumabile pentru lunile febr., martie, iulie și noiembrie 2006 și ianuarie 2007 și pentru cheltuielile pentru serviciile de telefonie Internet și fax prestate de Romtelecom și Vodafone.

Organele de inspecție fiscală au reținut în mod greșit proveniența și natura diferenței de TVA în sumă delei, compusă dinlei TVA compensată șilei TVA nesolicitată încă la rambursare, stabilind în sarcina societății majorări de întârziere pe care aceasta nu le datorează din punct de vedere legal, obligând nejustificat societatea la majorări de întârziere aferente pentru suma delei reprezentând TVA, în valoare delei.

În concluzie, reclamanta consideră că ea nu datorează TVA suplimentară în sumă delei și nici majorările de întârziere aferente acestei sume în quantum delei și că are dreptul la rambursarea TVA astfel cum în mod corect a reținut în contabilitatea sa.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad în nume propriu și în reprezentarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, pentru următoarele motive:

În legătură cu capătul de cerere privind taxa stabilită suplimentar aferentă ratelor de capital pentru contractele de leasing și majorări de întârziere pentru care reclamanta a dedus în perioada2007 TVA în sumă delei, pentru mașinile și utilajele achiziționate în sistem leasing și pentru cheltuielile efectuate cu reviziile motostivuatorului, deducerea s-a făcut de către reclamantă cu încălcarea disp. art. 129 alin. 4 lit. a din Codul fiscal, potrivit cărora sunt asimilate prestărilor de servicii cu plată, operațiunile de punere la dispoziția altor persoane în vederea utilizării în mod gratuit a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile. În consecință, făcând aplicarea art. 137 alin. 1 lit. D din același act normativ, corect organele de control au procedat la stabilirea în sarcina reclamantei a TVA în suma arătată și a majorărilor de întârziere aferente.

în ce privește diferența în sumă de lei, ea este rezultatul constatărilor că societatea nu a respectat prev. Art. 145 și 146 din Codul fiscal și pct. 51 din Normele de aplicare a codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004,

Referitor la capătul de cerere privind exigibilitatea TVA aferentă facturilor cuprinzând contravaloarea chiriei, în baza contractului de închiriere nr. 2006, prin care reclamanta a închiriat SC A F SRL toate mijloacele fixe, utilajele și mijloacele de transport pentru suma delei trimestrial, prevederea din contract că facturarea chiriei se face trimestrial este nelegală pentru că încalcă dispozițiile art. 155 alin. 2 Cod fiscal, care prevăd că pentru prestările de servicii factura se emite până cel mai târziu la finele lunii în care a fost efectuată prestarea. Susținerile reclamantei, potrivit cărora contractul de închiriere nu poate fi asimilat unui contract de prestări servicii sunt eronate, și infirmate legal de art. 129 alin. 2 Cod fiscal.

Emiterea facturii nr.....2006 de către reclamantă către SC A. F. SRL, pentru valoarea totală delei din care TVAlei, reprezentând chirii aferente trimestrelor I-III2006 încalcă aceste prevederi și, în consecință, corect organele fiscale de control au stabilit exigibilitatea TVA ca fiind lunară. Cum reclamanta a beneficiat de rambursare cu controlul ulterior pentru suma delei, care ar fi avut exigibilitatea în perioada 1 febr. 31 mai 2006, organele de control au calculat majorările de întârziere în sumă delei în baza art. 19-120 din codul de procedură fiscală.

în legătură cu capătul de cerere privind exercitarea de către reclamantă a dreptului de deducere pentru TVA înscrisă în facturi care reprezintă cheltuieli efectuate și care nu au legătură cu activitatea societății (servicii de telefonie, internet și fax) organele de control nu au acordat societății drept de deducere pentru lei TVA, pentru că societatea nu a putut prezenta originalul facturii sau cel reconstituit conform legii, fie și pentru că operațiunile respective nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale societății, astfel cum se dispune în art. 145 alin. 3 și 8 Cod fiscal, coroborat cu pct. 51 din HG nr. 44/2004. De asemenea, societatea nu a putut prezenta exemplarul original al facturii și nici nu a făcut dovada reconstituirii și pentru alte produse a căror valoare a fost înregistrată în contul 604 (cheltuieli privind materialele nestocate).

Referitor la capătul de cerere privind diferența de TVA în sumă de lei, despre care reclamanta consideră că organele de control au stabilit greșit proveniența și natura acestora, societatea susține greșit că din această sumă numai suma delei TVA a fost acceptată la rambursare și că suma delei reprezintă parțial TVA solicitată la rambursare prin decontul lunii ianuarie 2006, la care s-a renunțat prin cererea înregistrată la AFP a municipiului Arad cu nr.....2007. Contrar acestor susțineri, suma de lei a

fost compensată, la data de2006, prin Notele de compensare și în consecință nu se mai justifică la rambursare și ca atare reclamanta nu mai avea dreptul de a introduce această sumă în decontul de TVA și o solicita la rambursare.

Pentru soluționarea cauzei instanța a încuviințat, la cererea reclamantei efectuarea unei expertize judiciare fiscale de către consultant fiscalși ulterior a unei expertize efectuată de către consultanții fiscali....., și....., expertize pe care instanța și le însușește în integralitatea lor.

Examinând acțiunea reclamantei instanța reține în fapt și drept din actele și lucrările dosarului următoarele:

A. în ce privește suma delei reprezentând TVA suplimentară stabilită de organele fiscale pentru perioada 1 iunie 2006-31.dec.2007 instanța reține în legătură cu a).suma de ... lei din această sumă, reprezentând TVA conținută în facturi aferente unor bunuri care n-au fost achiziționate în folosul unor operațiuni taxabile ale societății din perioada 1 iunie - 31 dec. 2006 și ianuarie 2007, că organele de control fiscal au aplicat corect prevederile art. 145 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, considerând că această sumă nu este deductibilă, având în vedere că atât în anul financiar 2006, cât și în 2007 societatea a înregistrat pierderi și în consecință nu avea dreptul la cheltuieli deductibile în limita a 2% din profitul impozabil și ca atare nu putea deduce nici TVA aferentă.

În ce privește b).suma de ... lei care a fost dedusă de reclamantă, instanța apreciază că în mod corect ea a fost considerată ca nedeductibilă de către inspecția fiscală, având în vedere că facturile respective nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 146 alin. (1) din același act normativ. Adresa greșită sau adresa de la alt loc de consum al serviciilor la care societatea nu desfășoară operațiuni impozabile sau în care societatea nu figurează ca beneficiar justifică luarea acestei măsuri; fiind evident faptul că aceste facturi încalcă dispozițiile art. 155 alin. 5 Cod fiscal.

În ce privește c).suma de ... lei reprezentând TVA, din care ... lei reprezintă piese de schimb și ... lei reviziile la motostivuator, care a fost refuzată de la deducere de către inspecția fiscală, în conformitate cu dispozițiile art. 145 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 aplicabile în anul 2006, având în vedere că ea reprezintă o încălcare a dispozițiilor contractului de închiriere nr. .../ 1. ian.2006 încheiat de societate cu SC A. F. SRL potrivit căroră obligația de întreținere și cheltuielile cu piesele de schimb pentru mașinile și utilajele închiriate îi revin acesteia din urmă și nu o încălcare a unor dispoziții legale, care să prejudicieze bugetul de stat, instanța apreciază că aceasta este deductibilă, punct de vedere exprimat și de experți.

d).Suma delei reprezentând TVA aferentă în principal ratelor de capital ale leasingului pentru autoturismulnr.și capul tractor și semiremorca nr.a caror folosinta cu titlu gratuit în baza contractului de comodat încheiat în 1 ianuarie 2007, către SC A. F. SRL a fost stabilită corect ca datorată suplimentar de către organele de control pentru că folosința acestor utilaje cedată fiind cu titlu gratuit, reclamanta nu a obținut venituri asupra cărora se aplică cota standard de TVA și ca atare nu reprezintă o operațiune taxabilă, care să-i confere reclamantei dreptul de deducere conform art. 145 (2) C.fisc. Deducerea de către reclamantă pe parcursul anului financiar 2007 a TVA pe baza facturilor înregistrate în evidența contabilă a facturilor reprezentând cheltuielile cu aceste mijloace de transport constând în rate de leasing, asigurarea lor, revizii, reparații etc. s-a făcut cu încălcarea acestor dispoziții.

B.în baza contractului de închiriere nr.....2006, încheiat între reclamantă și SC A. F. SRL, valabil pentru anul 2006, cu clauza de plată trimestrială a chiriei delei, reclamanta a emis facturile nr.....2006 pentru încasarea chiriei pentru trimestrele2006 și nr.....2006 pentru chiria pe trim. 2006.

Prin facturarea chiriilor pentru perioada 1 [ian.-30.sept.2006](#) integral la data de 30.09.2006 și nu la scadențele trimestriale, 25 aprilie, 25 iulie și 25 octombrie 2006, societatea a încălcat prevederile art. 135 alin. 3 C.fisc., potrivit cărora TVA devine exigibilă la fiecare din datele prevăzute în contract pentru plata chiriei. Procedând în conformitate cu prevederile art. 115 - 120 C.pr.fisc., privind ordinea stingerii datoriilor, raportat la art. 148 alin. 2 C.fisc. organele fiscale au calculat corect penalități de întârziere pentru nefacturarea lunară a chiriei. Conform raportului de expertiză fiscală întocmit de cei 3 consultanți fiscali, majorările de întârziere delei pentru nevirarea la termen a TVA a fost diminuată culei.

C. Cu privire la dreptul de deducere a facturilor pentru perioada 1 ian. 2006 - 31 dec.2007 corect organele de control fiscal au stabilit că, întrucât societatea a înregistrat pierderi contabile delei în anul 2006 și delei în 2007, cheltuielile de protocol nu au fost deductibile din punct de vedere al impozitului pe profit și drept urmare SC A SRL trebuia să calculeze TVA pentru considerentele de ordin legislativ la care am făcut referire în cele ce preced.

D.în ce privește suma delei care a fost solicitată de la rambursare prin decontul lunii mai 2006 înregistrat la organele fiscale sub nr.iunie 2006, fiind inclusă în suma totală delei (Rândul 9.Regularizări), din cele două rapoarte de expertiză rezultă că aceasta a fost solicitată la rambursare de două ori de societate și că aceasta a beneficiat de ea tot de două

ori: în perioada [aug.2004-apr.2005](#), când s-au emis note de compensare cu alte obligații bugetare neoperate în evidența contabilă de către reclamantă și în luna iulie 2006, potrivit notei de restituire nr.....2006 rezultând astfel că reclamanta datorează această sumă și majorările de întârziere aferente.

Conchizând conform celor două expertize fiscale, instanța reține că din suma totală delei, din carelei reprezintă TVA suplimentară șilei majorări de întârziere cuprinsă în Decizia de impunere nr. / 2008, reclamanta datorează bugetului de stat suma totală delei din carelei TVA șilei majorări de întârziere.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite în parte acțiunea reclamantei și în consecință va anula în parte Decizia de impunere nr.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Arad și dispozițiile art. 2 din Decizia DGFP a jud. Arad nr.2008 pentru sumele de lei reprezentând TVA șilei majorări de întârziere și va menține dispozițiile din cele două decizii privind obligațiile de plată ale reclamantei către bugetul de stat a sumelor delei TVA șilei majorări de întârziere și va respinge capătul de cerere din acțiunea reclamantei privind rambursarea TVA în sumă delei.

Întrucât reclamanta nu a făcut dovada la data pronunțării sentinței că a achitat onorariile celor trei consultanți fiscali, care au efectuat cea de-a doua expertiză, instanța o va obliga să le achite onorariile conform documentelor de la dosar.

^A
În baza art. 274 C.pr.civ., instanța va obliga pârâtele să-i achite reclamantei lei cheltuieli parțiale de judecată, constând în taxe de timbru și onorarii de avocat și consultanți fiscali, raportat la procentul rezultat din totalul sumelor pentru care a fost admisă acțiunea reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC A SRL, cu sediul în Arad,împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Arad și Direcția Generală a Finanțelor publice a județului Arad, și în consecință:

Anulează în parte Decizia de impunere nr.emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Arad și

dispozițiile art. 2 din Decizia DGFP a jud. Arad nr.2008 pentru sumele de lei reprezentând TVA șilei majorări de întârziere.

Menține dispozițiile din cele două decizii privind obligațiile de plată ale reclamantei către bugetul de stat a sumelor delei TVA șilei majorări de întârziere.

Respinge capătul de cerere din acțiunea reclamantei privind rambursarea TVA în sumă delei.

Obligă reclamanta să le plătească experțilorreprezentând onorariu de expert.

Obligă pârâtele AFPCM Arad și DGFP a județului Arad să-i plătească reclamantei lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.